

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' illa de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

TEATRO DEL TÍVOLI.

Lohókeli.—Ball de D. RICARDO MORAGAS. Decoracions de D. FRANCISCO SOLER Y ROVIROSA.
Música de D. GUELFO MAZZI.

QUAN FOU MORT...

cos del país:

Andalusia.—Tinch gana y 'm faltan provisions.. La sequia, 'ls tributs, l' augment en las contribucions, y fins la de la sal, ab tot y ser jo la terra del salero, 'm han deixat ab l' ànima a las dents, qu' es l' únic que entre las dents hi tinch.

Aragò.—Demano la paraula, per fer present que ab tot y ser jo una de las provincias d' Espanya més sòbrias, que 'm contento ab un grill de séva y un rosegó de pà, i rediós no 'n fa poch de temps que dejuno!

Extremadura.—Y de mi ningú se 'n recorda? Estich sense feyna y si 'ls badalls se paguésen, encare que fós a quarto la dotzena, a horas d' are seria la província més rica d' Espanya.

Castilla.—Qui 'm compra la gana?

Catalunya—Los comissionists francesos corren pel pais ab lo mostruari sota 'l bras. Ventatjas del famós tractat de comers! Y ja 's parla de ferne un altre ab Inglaterra. Davant d' aquestas perspectivas, las màquinas s' enràmpan, los jornals escassejan, los embarchs ván endoyna: desde Barcelona s' han escampat per totes las poblacions de fora... Qui 'm compra 'ls mobles.

Y aixis, poch més o menys totes las provincias d' Espanya cantan ab lo mateix diapasson. Es lo diapasson normal de la nostra nació.

De prompte 's deixa sentir una vén llunyanà; una vén clara, ben intel·ligible que atravesa l' espai y arriba aquí y fa erissa 'ls cabis. Es la vén de Filipinas. Perque la felicitat de aquest país fós ben completa; perque aquest concert de desventures fós ben afiat, no hi faltava més que un estribillo, y d' aquest se 'n encarregan las illes Filipinas, cridant:

—Lo cólera!

* * *
Lo cólera, es a dir: la mort y la desolació que ab molta facilitat poden prendre passatje en un de's vapors del Marqués de Campos y venirse 'n cap a Espanya, a donar un passeig y a reculir las víctimas que bajan respectat encare la fam y la miseria.

Per fortuna tenim un director general de Beneficència que val una India: en Perico Anton Torres, que aixis que s' ha parlat del cólera ha arreglat la maleta y e 'n ha anat a Vichy a pendre les aigües. Mentre él no siga a Espanya, no tingan por del cólera.

Y si vingüés, aquí hi ha en Camacho per arreglarli 'ls comptes. Ab una contribució sobre 'l cólera y un bon impost sobre tots quants tingen l' atreviment de agafar-lo 'l tal cólera haurá de tancar la botiga y doirse de baixa.

Perque a 'n en Camacho no 'l resisteix ningú, ni l' epidemia.

* * *

Y are qu' estém enterats de lo que diu lo país, vejam lo que diuen los felissons mortals que ramenan las cireras.

A Bilbao, l' Albareda després de haver dinat.—Es precís que s' emprengui la ruta de la llibertat. Lo país necessita ser lliure. Lo govern de que tinch l' honor de formar part, té l' compromís de fer reformas liberals. Visca la llibertat!

Dirigintse al mosso:—Noy! Fésme l' favor de tornarme a omplir la copa.

A Biarritz.—Per casualitat se troben en Sagasta y l' general Serrano. Lo general passa per l' esquerra: à la dreta hi ha un precipici. Se miran y no s' diuen res; pero l' home del tupé qu' es molt distret s' encamina al precipici. No advertirlo fora una iniquitat. Lo general l' hi dona lo crit d' alto.

Y llavors los dos homes se troben, se saluden y parlen.

Es á dir qui parla es en Sagasta: lo general escolta y calla, que al buen collar llaman Serrano, y á boca tancada no hi entrans fusionistas.

L' home del tupé, diu que anant als banys ha tirat las penas al ayua; assegura que s' troba tant rehixit, y expressa l' intenció que l' anima de plantejar las reformas liberals.

En Serrano calla.

—Bè ¿qué l' hi sembla? pregunta l' home del tupé.

Y l' general per tota resposta, diu:

—Veurem... veurem...

A l' endemà nova entrevista, novas explicacions y nova reserva per part del general. En Sagasta tot es ferri festas y caricias: no remena la qua perque no n' té de qua; pero remena l' tupé... ¿Qui no s' entereix davant de aquestas probas d' efecte?

Per últim en Sagasta l' hi arrenca una sonrisa.

—Així m' agrada general, així m' agrada... à lo ménos si es que no podém contar ab vosté, que no ns surti ab una d' aquellas partidas serranas que sol guardarse per las grans ocasions.

—Respecte aixó, visca tranquil, mentres vosté fassa bondat.

—¿Y l' esquerra?.. L' esquerra es lo que m' atropella.

—No tinga cuidado. L' esquerra la duré sempre à la butxaca.

**

A la Granja, consell de ministres. Saludos de reglament, estretas de mà. Es natural: han passat un istiu sense veure s', y á tots los han probat las ayguas. Tots han agafat gana.

—¿Y la banya Sr. Pavia? pregunta en Sagasta, dirigintse al ministre de Marina.

—Oh! no ha sigut res: una mica de cop al front que m' ha remogut tot lo cos... pero no sé si serà aixó ó ls ayres de mar, que tinch una fam de llop: cregui que m' menjaría una fragata ab las velas carregades.

—Olé! crida l' Albareda.

—¿Y las contribucions com marxan? pregunta l' home del tupé a n' en Camacho.

—Home, no ván malament: estirantme y arronsantme; embargant als uns, contractant ab los altres, fent la por als de més enllà, amenassant y halagant, han anat sortint los quartets de las butxacas dels contribuyents. La llimona está bastant escorreguda es veritat; pero á las mèvas mans sempre raja, perque aperto fort.

—Està bè, està bè... Donchs bueno, senyors, diu en Sagasta, crech qu' es ocasió de que desarmem als dissidents y als disgustats. Ells empunyan la bandera de la llibertat. De quina manera podrém iutilizarlos? Fentnos més liberals qu' ells. Y hém de serho. Vosté, Sr. Alonso Martínez, no se n' riga, que vosté ja ho es d' liberal gno diu que l' bisbe de Avila acaba de excomunicar... Donchs si, tots cada hú dintre del seu ram, ha de preparar reformas per presentarlas així que s' obrin las Corts... Molta llibertat, molta llibertat sobre tot... que vegin que sabém cumplir los nostres compromisos, que s' convenci tothom de que som l' únic partit liberal possible dintre de las institucions. Juréu ferho així!

Tots los ministres s' alsan, y plens d' entusiasme, responen:—Juro.

En Martínez Campos, pregunta al del seu costat:

—¿Qu' es aixó de llibertat? No n' havia sentit parlar mai.

**

Lo país al enterarse del nou esperit que anima als homes de la fusió, fá un badall y exclama:

—Llibertat!... Després de haverse'm endut l' últim pà de la pastera. Me fá l' efecte com si fós un cistell de caragols... de primer los desdejuna y després los couhen á la patarrallada.

Y l' esperit modern que sempre es optimista l' hi diu:

—Pero home animis... tinga esperansa.

—Esperansa, respon lo país, i esperansa y m' estich morint! Francament, ja podrian esperar unas quantas setmanas més a donarne llibertat, y llavors podrian dir de mí.

—Quant fou mort lo combregaren.

P. K.

OLEN formar-se una idea de la manera com s' administran los interessos d' Espanya?

Lo govern va adquirir varios torpedos, per si acá se necessitaven, y per donar lloc als nostres marinos a estudiarlos.

Y s'abren que ha fet lo ministre del ram?

Ha manat tancarlos als arsenals, ben desadets, per que s' estudien las ratas.

Y ab un ministre així volen regenerar la marina?

¡Pobres de nosaltres! Si per carambola poguéssem adquirir uns quants barcos, algun dia seria capás de tirarlos al surtidor de casa sèva, perque ningú 'ls vejés.

En Moret va dir l' altre dia que ls demòcrates dinastichs son gegants.

Pregunto:

¿Qué 'ls fará ballar?

Per ara no se sab.

Lo que si es segur, es que no 'ls farán ballar ficantse algu à sota, sino per l' istil dels gossos.

Ensenyanlos un tres de formatje.

O un tres de pressupuesto.

A Madrid ja se sab: no passa dia sense l' corresponent disparo d' un petardó, qu' espanta als vehins pacifichs y possa en moviment à la policia.

Quin capricho!

Ja ho deya l' meu mestre:

—A Madrid no més hi van los que volen fer ruido.

Volia dir los petardistes.

Lo bonich es que, à pesar del esforsos dels agents d' ordre públich, no s' pot may atrapar als pirotècnichs in-fraganti.

Tots los petardos d' aquests dies tenen la mateixa historia:

Corredissas, molt ruido
y algun fanal esquerdat;
després... després, s' ha acabat:
el autor no ha sido habido.

L' intrépit Bargossi, aquell home que corra tant, ha vensut en totes las portas que se l' hi han proposat. Los caballs més corredors han tingut de cedir, y ja tothom l' ha declarat invencible.

Jo l' hi proposo un desafio, que si l' guanya 'm deixo tallar lo cap.

Que s' coloquin en Moret y en Bargossi de costat, y a mil metros de distancia lo silló de la Presidència del ministeri.

¿Que s' hi jugan que n' Moret hi arribarà primer?

Algun periodich inglés se queixa de que l' general Wolseley, jefe del exercit que ha invadit l' Egipte, porta las operacions molt poch à poch.

Que fassin jefe à ne n' Bargossi y las portará de pressa.

Llegeixo:

«Una xispa elèctrica ha destruit l' iglesia de...»
«Una xispa elèctrica ha mort un pastor à...»
«Una xispa elèctrica ha causat desgracias à...»
Està vist: à Espanya tot gasta bon humor.
Hasta la atmòsfera està de xispa.

S' ha ultimat un tractat de pau entre Espanya y Chile.

De lo qual se desprén que fins ara hi havian tingut tractat de guerra.

Y à pesar d' aixó eram d' allò més amichs.

Veyam si ara que havém firmat lo tractat de pau renyém.

Tots los que han volgut sondejar al general Sagasta sobre l' seu modo de pensar, s' han emportat xasco.

Lo duch de la Torre no ha volgut cantar.

L' hi anavan à buscar llum
y 'ls ha deixat à las foscas.

Ben fet: en boca tancada,
ja se sab, no hi entrans moscas

A pesar d' aixó, algú assegura que l' general, ha promés un xich de benevolència al Sr. Sagasta.

Aixó m' fa l' mateix efecte que aquelles consideracions que s' tenen als condemnats à mort.

—Vull tal eosa; diu lo sentenciat.

Y desseguida se l' hi dona.

Així mateix ha procedit en Serrano.

—Voldria una mica de benevolència; ha dit en Sagasta.

Y l' general l' hi ha concedida.

¡Com qu' està ja condemnat à mort, politicament parlant, y així com així no la pahira!

L' encarregat de la correspondencia de LA CAMPANA no ha volgut ser ménos que ls nostres politichs.

Aquesta setmana se ns ha escapat à fora; pero com qu' es un xicot modest, creyen que no haurà volgut arribar à Biarritz y s' haurà quedat à Sarrià.

Aixó vol dir que la setmana entrant ja hi haurà correspondencia.

Un pomet de malas notícies:

«A la Habana s' hi ha desarrollat lo vomit.»

«A Manila s' hi ha declarat lo cólera.»

«A Méjich està fent estragos la febra-groga.»

«La vida del ministeri Sagasta-Martínez Campos està assegurada, segons sembla, per alguns mesos.»

«Vol més desgracias plegadas?»

Un periódich alemany, parlant de las forces militars ab que conta aquell país, comensa un article d' aquesta manera:

«No tingueu cap classe de pòr...»

Ja ho crech: lo mateix deuen pensar los gats dels soterranis.

Pero y las ratas? ¿qué deuen pensar?

Set o vuit quadrillas de toreros treballan à varies puestas, sense poguer satisfer los pedidos que ls arriban à cada moment.

¡Alabat siga Déu! Ja que las industrias se moran, al ménos que n' visqui una.

Decididament; aixó d' asar à fora s' encomana.

A més del encarregat de la correspondencia, à l'última hora se ns ha escapat lo dibuixant. Ja ho veuen! Hasta ls dibuixants se permeten lo luxo d' anar à rondar per aquests mons de Déu.

Resultat de tot aixó: que com que la fuga ha tingut lloc avants de fer la lámmina, ns havém vist obligats a engiponarho à corre-cuya, donant los dibuixos que haurán vist.

Con este motivo, la empresa reclama la indulgència... etc., etc.... Allò que diuen als teatros quan un actor no s' troba bé.

A Paris se celebrarà proximament una exposició de menjars, preparada pe ls millors fondistes de aquella capital.

¡Alsa, senyor Fontrodona! ¡Veji si pot fer que l' nombrin del jurat!

Perque per judicar lo mérit de las diverses classes de teca serà precis tastarlas totes.

Diu un diari:

«Lo carro de la llibertad s' apoya en dugas rodas: Alcolea y Sagunto.»

Es dir que ara ja sabém que la llibertat va en carro.

Y l' carro va pe l' pedregae, y està si volca ó no volca.

¡Ojo, senyor Sagasta, que està en perill de ferse mal.

Lo govern Francés ha concedit al Sr. Camacho lo gran cordó de la Legió d' Honor.

¿Qué n' deuria fer?

Potser lo fará servir pera penjar contribuyents.

Un detall de l' expedició régia.

Mentre lo rey era à cassera, descarregà una tempesta cayent un llamp sobre una habitació que havia ocupat aquell, pocas horas antes.

¡Mal llamp!

La reyna Isabel diuen que ha recomenat à n' en Sagasta que cumpleixi desde l' gobern las promeses fetes en l' oposició.

A nosaltres nos va prometre llibertat.

A algun altre persona l' hi va prometre una carga de justicia.

Voldriam saber à quinas reformas se refereix la Reyna Isabel.

UN PUNT D' HOME.

Barcelona, avuy divendres
à las onze ménos quart.

Al Sr. Martínez Campos,
minstre, duch, general,
senador, etc., etc.

Molt senyor mèu: Comensant
per saludarlo de veras

desifjantli per molts anys humor, salut y pessetas, l' hi espicaré en quatre salts l' objecte d' aquestas ratlles sense embuts y pariant clar. Per si vosté no ho sabia comensi per calcular que jo i tinc per un gran home, si senyor molt gran, i molt gran! Vaja! De Martinez Campos n' hi ha molt pochs y passan alts, y 'ls necis que l' satirisan mereixen, per ignorants, la compassió... l' despreci... l' odi de la gent com cal! Pues senyor tenint en compte la gresca qu' està passant avuy dia a lá al Egipte á las voras del Canal, y considerant que Europa ab la actitud que ha adoptat vè a dir que l' que s' espavili serà l' que més ne treurà, me sembla ocasión oportuna, com cap se n' haja donat, pera que vosté ficantse en mij d' aquell dalt-a-baix, pogui llubí l' seu ingenio y la forsa del seu bràs. De quin són aquests inglesos han d' atrevirse a tocar lo que perteneix als altres? Qui son ellis? Qui s' ha donat permis per disparar bombas, y ferse amos de Cana? Ara es hora, don Arseni, de culir l' orers en gran; la fortuna l' acaricia, no s' fassí l' sort, general: organisi un cos d' exèrcit del modo que vosté sab. y javall ab quatre gambadas a Egipte a ferse immortal. Las coses d' aquella terra, si algú las té d' arreglar, es vosté sa llarga història, las mil probas que ha donat de saber vence insurrectos y 'ls interessos que allá té la gran nació espanyola, indican sense dubtar, que sols en Martinez Campos pot donar tranquilitat y órde al infelís Egipte, si vol posarhi la mà. Perque, vaja suposemmos que 'ls inglesos ja han guanyat y que 'ls egipcis no existen: bueno, v'ara, ¿qué farán? No veuen que al millor dia tornarán a rebotar las llavors de la discordia que i temps ha anat escampant? Ab vosté ja es altra cosa: després de pacificar a aquella colla de plagues, vosté ab calma, pas a pas, deuria anar provehintlos de tot lo que a Espanya hi ha, posantnos a ellis y a nosaltres casi en un nivell igual. Desde luego el gran Camacho deuria anà a organizar, com ha fet aquí, l' Hisenda; en Pavía en molt pochs anys los formaria una esquadra que faríà quedar blau: l' insigne Alonso Martinez daria lleys... hasta allà, prenen per punt de partida la del embut, qu' ell sab tant; l' Albareda ls contaría com se fà per estar gras, ja que tocan als faktoris es una especialitat, y en Sagasta encarregantse del paper més principal, convertiria al Egipte, gracies al seu talentós, en colonia fusionista sense faltarhi un detall. Tot això pot realisarse si vosté fà un cop de cap. No temi que las potencias s' interposin a son pas, perque solzament al véure'l en Wolseley plorarà, en Seymour tocarà pipa y Arabí dirà espantat: —Ah! Oh! Es en Martinez Campos! Es aquell gran general que, com Napoleon un dia, vè aquí a riure's d' Alá! — ¡Animo! ¡Desitja gloria! A Egipte n' hi té un cabès: de dalt d' aquelles piràmides quarança sigles cabals... l' esperan per proclamarlo lo petit-gran-capitan. Pénishi: hasta un altre dia: una apretada de mà al sempre estimat Camacho, y decidéixis aviat.

C. GUMI.

IBRALTAR ha sigut convertit per los inglesos en hospital y depòsit dels malalts procedents d' Egipte.

Pero ara resulta que aquests malalts están atacats de enfermetats contagiosas, que poden desarrollar-se e invadir lo territori espanyol.

Jo ja penso que deu ser això.

Los inglesos haurán pensat:

Totas las nacions reclaman una part del botí de la campanya d' Egipte: està bé; farém de manera que totes n' arrepleguin alguna cosa.

Y a Espanya 'ns donan la pesta.

Los andorrans fa una pila de dias que s' están esgratinyant de mala manera, y sembla que de cap modo poden arribar-se a entendre.

Ara si que no podrém dir allò de:

—Espanya sembla Andorra.

Ara tindrà de dirse:

—Andorra sembla Espanya.

Diu que 'ls ayres de la República francesa han probat molt a ne 'n Sagasta y que ha tornat molt refet.

Ja ho crech. Los ayres de la República són capassos de refer a un ministre, a un ministeri, y si convé a una nació.

L' altra setmana varem donarlos una combinació formada per un periódich de los noms dels ministres espanyols.

Com que qui no té res que fer al gat pentina, la prempsa s' ha aficionat al género y ha trobat ja un altre combinació més interessant que aquella.

Aquí vā:

A	■	avia.
Cam	■	onzo Martinez.
Vega	■	cho.
Arm	■	onzalez.
Sag	■	jo.
Alba	■	sta.
Mart	■	eda.
Le	■	nez Campos.
	■	n y Castillo.

*

Això vè a dirnos que l' ministeri es plagiari d' algú.

De qui?

La combinació següent los donarà la resposta.

Albare	■	a.
Martin	■	z Campos.
Gonz	■	amacho.
Alo	■	lez.
Le	■	so Martinez.
Pa	■	n y Castillo.
Vega	■	ia.
Saga	■	rmijo.
	■	ta.

*

Lo senyor Navarro y Rodrigo, que anava una mica desviat del senyor Sagasta, sembla que ara tracta d' acostarshi més, demostrantli tant aviat com se presenta ocasió oportuna, las seves simpatias.

Nota: s' diu que l' senyor Sagasta ha promés una cartera al senyor Navarro y Rodrigo.

«El conde que da cartera es el verdadero conde.»

De la Granja:

«Los ministres han menjat junts.»

Los treballadors d' Andalucia al llegirlo podrán dir.

—Bon profit. Nosaltres hem dejunat plegats.

A la marina espanyola hi ha una fragata que se'n diu Lealtad.

Això no té res de particular.

Lo interessant està en que ara al ministeri de marina se l' hi ha ocorregut ferla carenar, y questa operació costarà la friolera de cent mil duros!

Total, perque després tinguem una fragata de fusta molt ben carenada, pero que no pot entrar en combat.

Res; lo senyor Pavía s' haurà dit.

—No soch lo ministre de Marina? Pues ara vaix a tirar cent mil duros al mar. Es una operació marítima.

Las notícias que 'ls inglesos envian d' Egipte son la major part de las vegades un apilament de bolas.

Podrà ser que 'ls inglesos vulguin impedir la circulació de barcos pe l' canal; pero 's veu que al menos hi deixan circular llibrement las guatllas.

Arabi ha posat á preu lo cap de l' insigne Lesseps, l' autor del canal de Suez.

Per supuesto que 'n Lesseps al sapiguerho se 'n deu haver rigut, y haurà pensat:

—Vet' aquí; jo á aquests bons egipcis los vaix obrir un canal; y ara ells, en justa correspondencia, me volen obrir en canal á mi.

Paraulas de La Època.

«Lo pressupuesto es la gran marmita nacional.»

Dispensi, cara Epoca: la definició no es exacta.

«Lo pressupuesto es la gran marmita dels que volen viure sense treballar.»

«No l' hi sembla que això està millor?»

Gran conflicte al poble de Fregenal.

A causa de la insuficiencia dels cementiris antichs se 'n ha fet un de nou, y ara l' clero no vol benevirlo si avants no se 'n fa cessió á la autoritat eclesiàstica. Me volen creure á mi?

Que hi enterrin sense benevirlo.

Los morts per això s' hi estarán tant tranquils com si tal cosa.

S' ha descubert á Alcañiz una irregularitat majúscula. Se tracta nada menys que de 120,000 pesetas.

«Serán rebrots del atrotinat arbre conservador?»

Lo ministre de Marina sembla que mira ab mals ulls lo de la suscripció nacional pera construir una esquadra.

Fá b è l' home.

—Qu' es això? haurà dit lo senyor Pavía; ipotser si que á aquest pais tothom s' ha de ficar a ministre de Marina! No senyor: lo ministre soch jo, y ab un basta y sobra.

Té rahó l' senyor Pavía.

Es lo ministre que sobra més.

* * * Per altra part, s' ha de confessar qu' ell al posar dificultats á la suscripció nacional ha obrat ab suma perspicacia.

Tant mateix la idea no donarà cap resultat, y avants de que la suscripció l' hi dongui un carpetassó á 'n ell, ell vol donar un carpetassó á la suscripció.

S' estan fent treballs per celebrar un congrés de contribuents.

«Contribuents?

Ja 'm penso ahont se deurán reunir.

Al Hospici.

A Saulícar de Barrameda s' ha armat un embolich de mil dimontris, que bèn garbellat vè a ser una irregularitat com una casa.

L' assumptu 's refereix á uns tres mil pins que per art de màgia s' han convertit en tres cents.

Resultat de la calor: això deuenen ser efectes de la evaporació que ocasionan los raigs solars,

Son varias las poblacions que, á causa de la perduda de las culturas, han demanat al govern que las ajudi ab recursos del fons de calamitats públicas.

—Qu' es això del fondo de calamitats? preguntava un fulano que sentia llegir la notícia.

—Son los diners de la caixa que serveix per pagar als ministres.

L' altre dia vā treballar á la Granja un prestidigitador que fà tots los escamoteigs ab una sola mà.

Vels' hi aquí un subjeete que seria una alhaja per governador de província en època d' eleccions.

Ab l' una mà podria ensenyar la llei a tothom.

Y ab l' altra podria fer la trampa.

Ya saben que l' bisbe de Girona vā prohibir la lectura de Lo fuet.

Are l' de Cádiz ha prohibit la lectura de El palo.

¿Ni palo ni fuet?

Donchs per tractar ab aquesta gent haurém de prendre un determini ó millor dit, unas xurriacás.

Llegeixo en un periodich de Madrid;

«Una comision de Sagunto, compareció ayer con el director de agricultura á propósito de los cotos arroceros.»

Prou: ¿Sagunto y arroceros?

Vaja, que vajin á trobar á 'n en Martinez Campos.

CUENTOS

Un bufado, anant en un tren, s' alabava ab un vehí de viatje de la gran importància de la seva família.

—Lo mèu pare deya, es president del Tribunal supremo; tinch un germà segon capo de una capitania general; un altre, gentil home de càmara; un altre, subsecretari de Gobernació; un de casat ab una duquesa; un oncle bisbe, un cusi banquer, y tot lo resto de la méva parentela 'l que mènos es rector de universitat. Y vosté té familia?

—Si, 'l mèu pare es butxi, un dels mèus germans fuster y alsa 'l cadafalch, un altre pinxo y tinch una culibada de cusins que 's dedican a afanar rellotges.

—Pero home! quina família es aquesta!

—Fill mèu, la que vosté m' ha deixat.

Un pobre senyor, que viu molt malamentab la dona, està malalt, y 'l metje l' hi ordena que s' apliqui dos manxiulas sobre 'l pit, una à la dreta y un'altra à l'esquerra.

Al dia següent, al tornar-hi 'l metje a ferli la visita, s'adona que 'l malalt no se 'n havia posat més que una.

—L' hi vaig dir dugas manxiulas, una à la dreta y un'altra à l'esquerra.

—Y bè...

—Y no més ne duhéu una à la part dreta.

—Ja veurà, com que à la méva esquerra hi dorm la dona, vaig considerar que faria 'l mateix efecte.

Inconvenients de sert curt de vista.

En la taula rodona de una fonda molt considerada hi estan menjant una senyora vellera y la sèva filla.

Lo criat presenta à la primera una safata en la qual hi ha un telegramma dirigit al seu nom.

—Gracias, diu la senyora, no veient mes que la safata: ja m' hi servit.

—Es que, senyora...

—Prou: hi dit que no 'n vull mes.

Lo criat se retira arronsant las espalles; y la jove alsant la vista s' adona de que lo que presentaven à la sèva mare era un telegramma, lo qual l' hi adverteix.

Llavors aquella 's tomba de repent, estira la mà, la fica ab precipitació dintre la plata que en aquell moment presentava un' altre criat, y se 'n emporta un llenguado fregit.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA. 1. —Tos-sut.
2. Id. 2. —Ca-pe llá.
3. SINONIMIA. —Grabat.
4. TRENCÀ CLOSCAS. —De la terra al sol.
5. GEROGLIFICH. —Qui es cego no hi véu.

ENDEVINALLAS

XARADAS.

I.

Hu ma segona animal
y tres-tercera una nota
de la total musical.

UN TAPÉ Y F. DE T.

II.

—Primera-dos, dos-tercera
al primera aquest gatot,
que 'm fà passar un gran tot
saltantme sempre al darrera. CAUERAS.

TRENCÀ-CLOSCAS.

Odi Martines Campos i...

Formar ab aquestes mateixas lletres lo nom de un
empleo que aquests últims temps ha funcionat molt.

NEULAS.

QUADRAT DE SÍLABAS.

LO
KI T
II
B II C
I ER
LL II
RE

Poca-Roba.

LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj, 20

Barcelonas Imp. de Lluís Tarrús — 1890, 21 y 22

UNA SERENATA FRUSTRADA.

—Lo fanal, lloch designat
per ajuntarse la colla,
està sol: ningú ha arribat.

—Endavant, es cosa vista!
Jo sempre haig de sé 'l primer
de presentarme à la llista.

—Ah! Vaja, gracias à Déu!
Mitja hora fà que m' espero,
dret y de peus à la néu.

—Ja son aquí 'ls altres dos!
Donchs en marxa, que à las onze
hém de sè à ca 'l senyor Ros.

—Quin griso! Encara no hi som?
—Paciencia! Acabant la tasca
aniré a beure rom.

—Arri, murris! A questa hora
anà a robá 'l primer son
d' una pobra llevadora!

—Camas ajudéume! Vaya!
Quin marit mès incivil
que té la senyora Laya!

Tan punt tregui 'l caparrò,
bolas de néu tots plegats,
y com mès dretas millò.

—Xap, xap, xap! Ara potsè
aprendrà a tenir mès modos,
tros de cóniam, trapassè!

—Au, tornéhi i siguém homes!
Ara sabrà 'l senyor Ros
com se paga: certas bromas.

Bueno, ja havém acabat;
ara à pendre una cervesa.
Pobre home! ¡L' hem bà trompat!